

Kanne 1.6.2012 — Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta v. Euroopan unionin neuvosto, Euroopan parlamentti

(Asia C-270/12)

(2012/C 273/03)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: A. Robinson, J. Stratford, QC, ja barrister A. Henshaw)

Vastaajat: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan parlamentti

Vaatimukset

— Lyhyeksi-myynnistä ja tietyistä luottoriskinvaihtosopimuksiin liittyvistä kysymyksistä 14.3.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 236/2012⁽¹⁾ 28 artikla on kumottava

— vastaajat on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseisen 28 artiklan, jonka otsikko on ”Arvopaperimarkkinaviranomaisen toimintavaltuudet poikkeuksellisissa olosuhteissa”, mukaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (jäljempänä arvopaperimarkkinaviranomainen) on kiellettävä luonnollisia tai oikeushenkilöitä harjoittamasta lyhyeksi-myyntiä tai toteuttamasta muita vastaavia transaktioita tai asetettava tätä koskevia ehtoja taikka vaadittava tällaisia henkilöitä ilmoittamaan tai julkaisemaan tällaiset positiot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen ryhtyy tällaisiin toimenpiteisiin, jos a) niillä poistetaan uhka, joka kohdistuu finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen taikka koko rahoitusjärjestelmän tai sen osan vakauteen unionissa, b) vaikutukset ulottuvat rajojen yli ja c) toimivaltaiset viranomaiset eivät ole toteuttaneet mitään toimenpiteitä uhan poistamiseksi tai niiden toteuttamat toimenpiteet eivät ole riittäviä uhan poistamiseksi. Toimenpiteet ovat voimassa kolmen kuukauden ajan, mutta arvopaperimarkkinaviranomainen voi jatkaa niiden voimassaoloa rajoittamattomasti. Kyseiset toimenpiteet ovat etusijalla suhteessa mahdollisiin aiempiin toimenpiteisiin, jotka toimivaltainen viranomainen on toteuttanut lyhyeksi-myynnistä annetun asetuksen nojalla.

Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että 28 artikla on lainvastainen seuraavilla perusteilla.

Ensinnäkin se on toisen yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 9/56, Meroni vastaan korkea viranomainen, 13.6.1958 antamassaan tuomiossa (Kok. s. 11) vahvistaman periaatteen vastainen sen vuoksi, että:

1) Edellytyksiin, jotka koskevat sitä, milloin arvopaperimarkkinaviranomaisen on ryhdyttävä toimenpiteisiin 28 artiklan nojalla, sisältyy laaja harkintavalta.

2) Arvopaperimarkkinaviranomaiselle on annettu laaja valinnanvapaus sen suhteen, minkä toimenpiteen tai mitkä toimenpiteet se toteuttaa, ja sen suhteen, mitä poikkeuksia se määrittää, ja näillä valinnoilla on erittäin merkittäviä seurauksia talouspolitiikan kannalta.

3) Niihin tekijöihin, jotka arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava huomioon, sisältyy erittäin subjektiivista arviointia.

4) Arvopaperimarkkinaviranomaisella on toimivalta jatkaa toimenpiteidensä voimassaoloa ilman, että toimenpiteiden kokonaisuudesta on mitenkään rajoitettu.

5) Vaikka (Yhdistyneen kuningaskunnan väitteiden vastaisesti) 28 artiklaan ei liittyisi arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemiä makrotalouspoliittisia valintoja, arvopaperimarkkinaviranomaisella on kuitenkin laaja harkintavalta sen suhteen, miten politiikkaa sovelletaan yksittäiseen tapaukseen, kuten itse Meroni-tapauksessakin.

Toiseksi 28 artiklalla on tarkoitus antaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimivalta toteuttaa soveltamisalaltaan yleisiä toimenpiteitä, jotka ovat luonteeltaan normatiivisia, yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 98/80, Giuseppe Romano vastaan Institut national d'assurance maladie-invalidité, 14.5.1981 antaman tuomion (Kok. s. 1241) vastaisesti.

Kolmanneksi 28 artiklalla on tarkoitus antaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle valta antaa muita kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, vaikka SEUT 290 ja SEUT 291 artiklan valossa neuvostolla ei ole perustamissopimusten nojalla toimivaltaa siirtää tällaista valtaa pelkälle virastolle, jota nämä määräykset eivät kata.

Neljänneksi on niin, että jos ja siinä määrin kuin 28 artiklaa tulkittaisiin siten, että siinä annetaan arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimivalta toteuttaa luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin kohdistuvia yksilöllisiä toimenpiteitä, se olisi SEUT 114 artiklan nojalla ultra vires.

Kyseinen 28 artikla voidaan erottaa muusta osasta lyhyeksi-myynnistä annettua asetusta. Sen poistaminen ei vaikuttaisi olennaisilta osin asetuksen jäljelle jääviin osiin.

⁽¹⁾ EUVL L 86, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 4.6.2012 — Jiří Sabou v. Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Asia C-276/12)

(2012/C 273/04)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud